Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 2602/10 (2008)
8.4.2010. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, мр Зорана Рељића и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судијским помоћником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Десете гимназије "Михајло Пупин", Нови Београд, улица Пролетерске солидарности 1а, изјављеној против решења Министарства финансија Републике Србије, број 401-00-488/2007-09-1 од 8.1.2008. године, у предмету инспекцијске мере, у нејавној седници већа, одржаној дана 8.4.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Сектор буџетске инспекције и ревизије, број 401-00-488/2007-09 од 26.9.2007. године, којим је тужиоцу наложено да, ради отклањања неправилности утврђених у поступку контроле, на рачун буџета Републике Србије изврши уплату средстава

у укупном износу од 295.827,38 динара, а која се односе на утрошена средства у износу од 39.669,29 динара на име исплате додатка на плату и утрошена средства која су наменски опредељена за плате за период од 1.1. до 31.12. 2006. године, у износу од 256.158,09 динара, а утрошена на материјалне трошкове.

Тужбом поднетом Врховном суду Србије, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа, наводећи да је до утрошка средстава назначених у првостепеном решењу дошло услед тога што није било могућности да се професор А.А. ослободи радних обавеза због обављања функције председника синдиката запослених радника тужиоца, у смислу одредаба Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика. Стога је, сагласно одредби члана 55. став 2. наведеног Посебног колективног уговора, именованој исплаћивана увећана месечна плата у висини од 12% . Предложено је да суд усвоји тужбу и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је дана 1. јануара 2010. године, сагласно одредби члана 29. став 1. у вези са одредбама члана 90. став 1. и члана 98. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08 и 104/09), преузео нерешене предмете управних спорова покренутих пред Врховним судом Србије до 31.12.2009. године, међу којима и предмет тужиоца заведен под службеним бројем тога суда У. 961/08.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), који се у овом случају има применити, сагласно одредби члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 39. став 1. Закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Испитујући законитост оспореног решења, Управни суд је нашао да је одлука туженог органа правилна и на закону заснована, те да су за исту дати разлози које као јасне и довољне прихвата и овај суд. Суд је, наиме, имао у виду да у образложењу оспореног решења, тужени орган наводи да је у првостепеном поступку јасно и недвосмислено утврђено да је тужилац средства у износу од

256.158,09 динара, наменски опредељена за плате у 2006. години, утрошио за материјалне трошкове и то: за претплату за стручну литературу за 2007. годину, за производе за чишћење, за текуће одржавање, за прославу школске славе, за куповину штампача и монитора. Тужилац није имао опредељена средства у буџету за ове намене. Полазећи од изнетог, тужени орган, по оцени суда, правилно закључује да је одобравањем и плаћањем наведених расхода, тужилац поступио супротно члану 35. Закона о буџетском систему ("Службени гласник РС", бр. 9/02...86/06), којим је прописано да обавезе које преузима директни, односно индиректни корисник буџетских средстава морају одговарати апропријацији одобреној за ту намену том кориснику за буџетску годину.

Разматрајући наводе тужбе који су истицани и у жалби на решење првостепеног органа, Суд налази да је тужени орган правилно закључио да је неоснован навод тужиоца према коме се исплата зараде запосленом може вршити кроз увећање коефицијента запосленом (А.А., председник синдикалне организације запослених код тужиоца), јер је то супротно одредбама Закона о платама у државним органима и јавним службама ("Службени гласник РС", број 34/01). Наведеним Законом, наиме, уређен је начин утврђивања плата запослених у јавним службама које се финансирају из буџета Републике (члан 2) и прописано да додатак на плату припада за време проведено у радном односу (минули рад), дежурство и друге случајеве рада дужег од пуног радног времена одређене прописима (прековремени рад), рад на дан државног и верског празника, дневну накнаду за повећане трошкове рада и боравка на терену (теренски додатак) и рад ноћу (између 22,00 и 6,00 часова наредног дана), ако такав рад није вреднован при утврђивању коефицијента (члан 5. став 1.). Одредбом члана 8. став 1. наведеног закона прописано је да се коефицијенти за обрачун и исплату плата именованих и постављених лица и запослених из члана 1. тачка 1), 3), 4) и 5) овог закона утврђују се актом Владе.

Налазећи да, са напред наведених разлога, оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 8.4.2010. године, 12 У 2602/10 (2008)

Записничар **Председник већа-судија**

Весна Мраковић,с.р. **Томислав Медвед,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац

ОИ